

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi A. S. i K. S.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt II Ca [...],
w sprawie z powództwa A. S. i K. S.
przeciwko F. Z., M. Z., W. Z. i M. Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 stycznia 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wniesiona przez powodów skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 6 czerwca 2013 r. pozbawiona jest jednego spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczyli się na s. 3 do stwierdzenia, że nie zachodzi żadna z przesłanek wznowienia postępowania, określonych w art. 401, art. 401¹, art. 403 oraz art. 404 k.p.c., a więc brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania.

Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega

na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

I.n